

Frank Dahlgaard (UP):

Hvorfor snakker ministeren udenom og begynder at tale om, hvad man kan bruge denne her gevinst i form af effektivitet, udlicitering og markedsordninger til? Det er jo ikke det, spørgsmålet handler om.

Spørgsmålet handler om, hvorvidt ministeren kan bekræfte, at denne gevinst er i størrelsen 40-41 mia. kr. Nationaløkonomer siger, at det er i den størrelse på baggrund af det, regeringen har lagt frem.

Kan vi ikke få en bekræftelse af, hvor stort tallet er i milliarder kroner, og ikke hvad regeringen vil bruge det til? Det er klart, regeringen er socialistisk og vil ikke bruge det til skattenedsættelser, og andre vil noget andet. Men hvor stor er gevinsten ifølge regeringens egen rapport?

Finansministeren (Pia Gjellerup):

Det, rapporten handler om, er, hvordan vi sikrer, at den offentlige sektor følger en udvikling velfærdsmæssigt som samfundsmæssigt i øvrigt. Det bruger vi en vækst i den offentlige sektor til, men da den offentlige sektors vækst skal holdes på et forholdsvis beskedent niveau i de kommende 10 år, har vi brug for, at de gevinster, der kommer af, at man f.eks. kan tilrettelægge arbejdet bedre, bliver anvendt i den offentlige sektor til, at man får en bedre kvalitet for de ressourcer, man sætter ind, og det gælder jo både økonomisk og mandskabsmæssigt.

Men man kan ikke sætte kroner på, hvad det så er, kvaliteten i den offentlige sektor er værd. Så skulle vi ud og spørge patienterne, hvad de ville betale for en mindre smertefuld operation i forhold til en mere smertefuld operation.

Se, det er noget, man godt kunne gøre i et privat hospitalsvæsen, men det gør vi faktisk ikke i et offentligt hospitalsvæsen. Der vil vi gerne sikre, at patienterne bliver behandlet så lidt smertefuldt som muligt, og derfor er det ret væsentligt, hvad en gevinst bruges til, en gevinst, som vel at mærke ikke er penge, men en gevinst, som kommer af, at man kan gøre ting hurtigere og derved gøre flere ting for de samme ressourcer og måske i en række sammenhænge i øvrigt gøre dem kvalitetsmæssigt bedre.

Derfor er spørgsmålet ganske afgørende: Mere kvalitet eller besparelser? Besparelserne skal man så finde i kroner. Det er ikke regeringens politik på velfærdsområdet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1314

11) Til fødevareministeren af:

Svend Heiselberg (V):

»Hvilke overvejelser har ministeren gjort sig med hensyn til at kompensere de danske fiskere, der rammes af det midlertidige stop for konsumfiskeri i Nordsøen i den såkaldte torskeklasse i perioden 15. februar 2001 og 10 uger frem?«

Svend Heiselberg (V):

Næsten uden forvarsel har Europa-Kommissionen anvendt en nødprocedure og gennemført en genopretningsplan langs hele den danske Vestkyst og ca. 200 km ud i havet foreløbig gældende fra den 15. februar til maj.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren har en nødprocedure klar over for de mange fiskere, der i den forbindelse må stoppe deres fiskeri i 2½ måned med de økonomiske problemer, det giver for fiskerne, følgeindustrierne og for fiskerikommunerne, der jo netop har overtaget statshavnene langs Vestkysten.

Jeg forstår i øvrigt ikke, at Kommissionen kan anvende en nødprocedure i dette tilfælde, og derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om ikke det forholder sig således, at Ministerrådet inden for 10 dage kan omstøde Kommissionens beslutning om brug af nødprocedure.

Vil ministeren anbefale Ministerrådet at stoppe denne panikhandling, som Kommissionen er kommet frem med?

Fødevareministeren (Ritt Bjerregaard):

Det er klart, at reduktionen af fangstmulighederne særlig for torsk, som blev besluttet, som spørgeren også rigtigt nævner det i december sidste år, vil medføre en indtægtsnedgang for fiskerne i 2001 i forhold til sidste år.

Umiddelbart er der ikke grund til at tro, at det midlertidige stop for torskefiskeri i de 10 uger vil føre til en yderligere generel indtægtsnedgang. Størrelsen af de økonomiske konsekvenser, og hvilke fartøjer der især rammes, afhænger bl.a. af fiskernes mulighed for at omlægge fiskeriet til andre arter eller områder og for den sags skyld også af udviklingen i priserne for fisk.

For at afklare disse spørgsmål har ministeriet nedsat en hurtigtarbejdende arbejdsgruppe med deltagelse fra ministeriet selv og selvfølgelig fra erhvervet. Arbejdsgruppen skal inden udgangen af februar måned afgive en redegørelse for de økonomiske konsekvenser af reduktionen af